

“Pare meu del Cel, ajuda'm”

A tu, que et desmoralitzes, et repetiré una cosa molt consoladora: al qui fa allò que pot, Déu no li nega la gràcia. Nostre Senyor és Pare, I si un fill li diu en la quietud del seu cor: Pare meu del Cel, sóc aquí, ajuda'm... Si acudeix a la Mare de Déu que és Mare nostra, va endavant. Però Déu és exigent. Demana amor de veritat; no vol traïdors. Cal ser fidels a aquesta lluita sobrenatural, que ens fa feliços a la terra a forja de sacrifici. (Via Crucis, 10ª Estació, n. 3)

8 de març

Acudiu setmanalment –i sempre que en tingueu necessitat, sense donar cabuda als escrúpols– al sant Sagrament de la Penitència, al sagrament del perdó diví. Revestits de la gràcia, anirem a través de les muntanyes, i pujarem el pendent del deure cristià sense detenir-nos. Fent servir aquests recursos, amb bona voluntat, i pregant el Senyor que ens atorgui una esperança cada dia més gran, posseïrem l'alegria contagiosa dels qui se saben fills de Déu: *si Déu està de part nostra, qui se'ns posarà en contra?*. Optimisme, doncs. Moguts per la força de l'esperança, combatrem per esborrar la taca viscosa que estenen els sembradors de l'odi, i redescobrirem el món amb una perspectiva joiosa, perquè sortí bell i net de les mans de Déu, i així de

bell l'hi tornarem, si aprenem de penedir-nos.

Cresquem en esperança, que així ens refermarem en la fe, *fonament d'allò que esperem, i convenciment d'allò que no veiem*. Cresquem en aquesta virtut, que és una súplica al Senyor perquè acreixi la seva caritat envers nosaltres, ja que solament l'home confia de veres en allò que estima amb totes les forces. I val la pena d'estimar el Senyor. Vosaltres haureu experimentat, com jo, que la persona enamorada es lliura segura, amb una sintonia meravellosa, en la qual els cors bateguen en un mateix voler. I què serà l'Amor de Déu? ¿No sabeu que Crist ha mort per cada un de nosaltres? Sí, per aquest cor nostre, pobre, petit, s'ha consumat el sacrifici redemptor de Jesús.

El Senyor ens parla sovint del premi que ens ha guanyat amb la seva Mort i la seva Resurrecció. *Vaig a*

preparar-vos un lloc. I quan hi hagi anat i us hagi preparat lloc, tornaré i us prendré amb mi, perquè sigueu també vosaltres allà on sóc jo. El Cel és la meta del nostre camí terrenal. Jesucrist ens ha precedit i allà, en companyia de la Verge i de sant Josep –que tant venero, dels Àngels i dels sants, espera la nostra arribada.
(Amics de Déu, nn. 219-220)

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca/dailytext/pare-meu-del-cel-ajudam/> (19/03/2026)